

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 486

van **KATRIEN SCHRYVERS**

datum: 19 maart 2015

---

aan **JO VANDEURZEN**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

---

*(Intra)familiaal geweld - Samenwerking met politie*

De voorbije jaren zijn er heel wat inspanningen gebeurd op het vlak van de aanpak van misbruik, geweld en kindermishandeling. Zo werd in maart 2012 het Meldpunt 1712 operationeel. Van de 4852 oproepen die het Meldpunt 1712 in 2014 ontving, handelden er 3196 of ruim 65 procent over psychisch geweld, fysiek geweld, verwaarlozing en seksueel geweld. De meeste personen op wie de oproepen betrekking hadden (2975 van 5991, bijna de helft), waren betrokken bij intrafamiliaal of (ex-)partnergeweld en kindermishandeling. Dat bleek uit cijfers die de minister gaf in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 225 van 5 januari 2015.

Ook ging er de voorbije periode veel aandacht naar de begeleiding en erkenning van slachtoffers van historisch geweld en misbruik. Op 2 april 2014 keurde de plenaire vergadering de resolutie goed betreffende de erkenning van de slachtoffers van geweld en misbruik in jeugd- en onderwijsinstellingen in Vlaanderen en het omgaan met geweld in het algemeen. Daarin wordt onder meer gesteld dat inzake geweld en misbruik permanente vorming en sensibilisering in alle geledingen van de samenlevingen moet worden georganiseerd. Ook wordt gevraagd naar het investeren in opleiding en permanente vorming met betrekking tot ethische ruimte en verantwoordelijkheid in het omgaan met verontrustende situaties in diverse contexten.

De beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019 gaat evenmin voorbij aan dit thema. Een van de operationele doelstellingen in die nota is het ontwikkelen van een gericht beleid om geweld, misbruik en kindermishandeling beter aan te pakken. De minister stelt in de beleidsnota te willen inzetten op de uitvoering, versterking en verankering van acties die bijdragen tot de preventieve aanpak van deze problematiek. Bovendien lezen we dat daarbij gestreefd wordt naar "consistentie en afstemming met evoluties in de beleidsdomeinen onderwijs, sport, binnenlandse zaken, (politie) en justitie" en dat wordt "gewerkt aan het uitbreiden van de modaliteiten van informatie-uitwisseling tussen welzijn, politie en justitie met het oog op een gecoördineerde aanpak van onder meer kindermishandeling, intra-familiaal geweld, seksueel geweld en ouderenmis(be)handeling". Het verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huishoudelijk geweld en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind moeten daarbij het referentiekader vormen.

Bovendien werd in 2011 een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de oprichting van een Vlaams Forum Kindermishandeling. Dit Forum bespreekt de structurele problemen inzake de aanpak van kindermishandeling en doet ter zake aanbevelingen aan de bevoegde federale en

Vlaamse overheden. Onder meer een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen en het gezondheidsbeleid, alsook een vertegenwoordiger van de Vaste Commissie op de Lokale Politie, maken deel uit van dit Forum.

Vanuit deze overweging moeten we dan toch even stilstaan bij een trend die aan de orde is in de nieuwe zonale veiligheidsplannen van de politie, een trend die door het Comité P ook aan de kaak wordt gesteld. De zonale veiligheidsplannen, die in 2014 werden opgemaakt en geldig zijn tot 2017, besteden immers minder aandacht aan de problematiek van familiaal geweld. Terwijl vroeger in 46,6 % van de plannen in Vlaanderen familiaal geweld als prioriteit stond vermeld, is dit nu nog maar in 41,5 % van de plannen het geval. In Wallonië gaat het zelfs over een daling van bijna 30 % tot 22,1 %. Van 2008 tot dit jaar stond deze problematiek als aparte prioriteit in het Nationaal Veiligheidsplan. Onder impuls daarvan schonken de politiezones, onder meer door de opmaak van draaiboeken en afspraken, uitdrukkelijk meer aandacht aan fysiek, seksueel of psychologisch geweld binnen een gezin. De lokale politie is dikwijls de eerste instantie die in contact komt met situaties waarin deze vorm van geweld de kop op steekt. Vandaaruit kunnen dan meldingen worden gemaakt en kan hulpverlening worden opgestart. Maar nu keert het tij.

1. Wat is de reactie van de minister op de trend van de verminderde aandacht voor familiaal geweld in de veiligheidsplannen van de politie?
2. De aandacht voor de problematiek zou ondertussen voldoende bekend zijn bij de politie.

Beschikt de minister over cijfers die deze bewering staven?

3. Ongetwijfeld zijn er andere thematieken, die wel als prioriteit in de veiligheidsplannen werden weerhouden, die intussen ook al een stevige inbedding genieten in het politiewerk. Voor sommige thema's blijft het echter belangrijk om er toch de aandacht op te blijven vestigen. De oproepen die toekomen bij Meldpunt 1712 bewijzen dat dit zeker geldt voor de problematiek van intrafamiliaal geweld.

Welke stappen zal de minister nemen om dit thema toch prioritair onder de aandacht de houden van de politiezones? Zal de minister hierover in overleg gaan met zijn federale collega bevoegd voor Binnenlandse Zaken?

4. Hoe zal de minister de doelstellingen opgenomen in de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2014-2019 met betrekking tot de afstemming met onder meer de politie inzake een gecoördineerde aanpak van familiaal geweld, verder waarmaken?
5. Wanneer is het Forum Kindermishandeling voor de laatste keer samengekomen? Welke aanbevelingen formuleerde het Forum Kindermishandeling reeds ter attentie van de lokale politie met betrekking tot de aanpak van kindermishandeling?

**ANTWOORD**

op vraag nr. 486 van 19 maart 2015

van **KATRIEN SCHRYVERS**

---

1. Op basis van het samenwerkingsakkoord betreffende het strafrechtelijk en het veiligheidsbeleid van 7 januari 2014 leveren de gemeenschappen en gewesten een bijdrage tot de kadernota integrale veiligheid en het nationaal veiligheidsplan. We zullen gebruik maken van deze mogelijkheid om te verzekeren dat voldoende aandacht uitgaat naar de preventie en aanpak van geweld, misbruik en kindermishandeling gezien deze thema's in mijn beleidsnota prioritair zijn.
2. We beschikken niet over cijfers die de mate van vertrouwdsheid van politiediensten met intrafamiliaal geweld weergeven.
3. Het ontwerp van nationaal veiligheidsplan wordt door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie ter advies voorgelegd aan het College van procureurs-generaal. Het College onderzoekt het ontwerp van nationaal veiligheidsplan tijdens een vergadering in aanwezigheid van de ministers afgevaardigd door de gemeenschappen en gewesten. Voor de coördinatie van deze Vlaamse betrokkenheid werd op 27 maart 2015 een politiek-ambtelijke werkgroep geïnstalleerd. Het huidige nationaal veiligheidsplan loopt af eind 2015, in de loop van 2015 moet er dus gestart worden met de opmaak van een nationaal veiligheidsplan 2016-2019. Zoals gezegd zullen we gebruik maken van de instrumenten, die binnen dit kader te onzer beschikking staan, om voldoende aandacht te vragen voor de aanpak en preventie van intrafamiliaal geweld.
4. Uit de wetenschappelijke evaluatie van de proefprojecten CO3 en Protocol van Moed blijkt dat de informatie-uitwisseling tussen hulpverlening, politie en justitie in het kader van intra-familiaal geweld niet geheel verenigbaar is met het recht. Wijzigingen op het vlak van het beroepsgeheim en het geheim van het onderzoek dringen zich op om een sterke juridische basis aan deze gecoördineerde aanpak te kunnen verlenen. Zeer recent heeft het departement welzijn, volksgezondheid en gezin juridisch consult gevraagd met het oog concrete ontwerp-wetteksten zodat de mogelijkheid tot informatiedeling tussen hulpverlening, politie en justitie een juridische basis krijgt.
5. De laatste vergadering van het Vlaams Forum Kindermishandeling (VFK) vond plaats op 20 maart 2015. Het VFK formuleerde vorig jaar een aanbeveling aan de minister van Binnenlandse Zaken in het kader van de problematiek van *vrouwelijke genitale verminking* (VGV). Het betreft het advies om VGV op te nemen in de basisopleiding in de politieschool binnen de thematiek van kindermishandeling: "De politiezones van de grootsteden zouden in het bijzonder moeten gesensibiliseerd worden betreffende deze thematiek. Sensibilisering rond VGV zou via de Vaste Commissie Lokale Politie kunnen gebeuren." In het kader van de problematiek van *vechtscheidingen* maakt het VFK in 2015 werk van een gecoördineerd advies naar diverse betrokken actoren. Wat de positie van politie in dit kader betreft, adviseert het VFK aan de minister van Binnenlandse Zaken blijvend in te zetten op vorming. De participatie van afgevaardigden van de Federale en Lokale Politie aan de werkzaamheden van het VFK staat mee garant voor het realiseren van afgestemde beleidsadviezen op het vlak van de samenwerking tussen welzijn, politie en justitie. De nood aan een duidelijker positionering van het politioneel optreden in de aanpak van kindermishandeling leidde op 20 mei 2014 tot een nieuw protocol kindermishandeling en een geactualiseerd

stappenplan kindermishandeling, waarbij de rol van politie duidelijk werd geformuleerd.